Хоч приказку вже цю читав я,
"Вважай за ворогів своїх
Всіх, що тебе прилюдно славлять",
Все ж, досить чесних є таких,
Що у серцях своїх палких
Добра не вміють приховати
І часто чути ізлово їх:
Про добре — добре слід казати.

Так Іоанн робив Хреститель,
Агнця як Божого відкрив,
Він був добра, не зла віститель,
Тож юрби голосам повів;
Андрей теж Бога полюбив,
Не вспівши ще його пізнати,
І в учні Синові вступив:
Про добре — добре слід казати.

Посланнице Йсусохристова,
В бездушний післана цей світ,
Все вбогим помогти готова,
Тим, що пізнали Долі гніт.
Я знаю: Богові від бід
Спасти мене допомогла ти:
Благословенний будь твій рід!
Про добре — добре слід казати.

Признаюсь перед Богом милим:
Я б мертвим твором був давно,
Коли б не цих народин сила,
Потуги й ласки знамено,
Живить і бадьорить воно
Те, що було вже Смертю взяте;

Моя потіха ти водно:
Про добре — добре слід казати.

Тобі свій послух присягаю,
Зробити ум це каже мій,
Всією силою, що маю;
Мене не зможе сум важкий
І горя лютого прибій,
Це мій обов'язок — віддати
Тобі себе, я вже не свій:
Про добре — добре слід казати.

Ти ласка, співчуття безкрає,
До спокою і миру вхід,
Єство, що з ніжністю звільняє
Гріхами полонений світ.
Коли б забув я свій обіт,
Я б був невдячних винуватий,
Тож повторяю свій завіт:
Про добре — добре слід казати.

Тобі, князівно, слави гімн,
Ти вберегла мене від страти.
Тож я кажу тобі і всім:
Про добре — добре слід казати.

— — — — — — — —

Творіння Боже, більш надхненне,
Ніж будь-яке з творінь земних,
Чеснотами благословенне
На дусі й тілі, як і в тих,
Що здавна кажемо про них,
Як про рубіни ті без плями.

Каггон писав був про таких:
"Вони йдуть отчими слідами".

Ти порт безпеки і надій,
Усе спроможна ти створити,
Хоч ти дитя ще, погляд твій
Уже поважний, гордовитий.
Хто б міг мені заборонити
Так твердити? Кажу це сам.
Є приповідка: "Мудрі діти
Належать мудрим матерям".

Тож сказане реасумую:
"Уже нових нащадків рід
(Це за поетом я цитую)
З небес зійшов до нас на світ".
Касандра, Ехо і Юдіт —
Розумні, чесні, бездоганні,
Дідона з ними, — та привіт
Моїй єдиній, любій пані.

Молюсь, дитино, щоб Христос
Тобі дав літа пребагаті,
А як тебе полюбить хтось,
Я заздрощів не буду знати.
Колись величній пані дати
Своїх услуг надіюсь жар,
Якщо ще буду ряст топтати
Я, бідний Франсуа, школяр.